

OPUSCULUM

12/2012

MĚSÍČNÍK ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

OBSAH

Pozdrav provinciála	1
Zprávy z provincie	2
Dominikánská 8	4
SeDoR 2012	5
Prosby o modlitby	9
Laická sdružení svatého Dominika	9
Krystal OP	11
Salve	12
Nové knihy	13
Res Claritatis	14
Dopis Magistra Řádu o slavení Liturgie hodin	14
Rok se svatými dominikánské rodiny	21

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5

e-mail: ester@op.cz

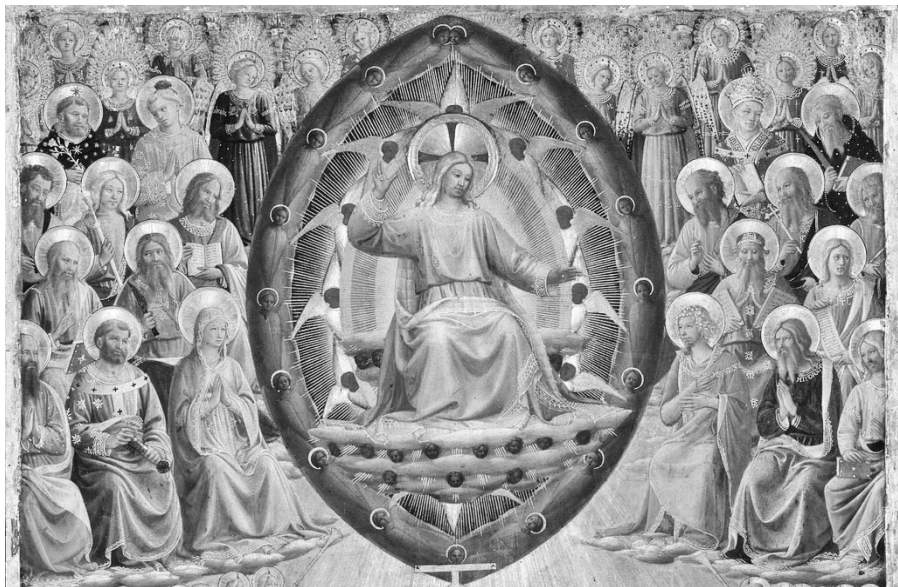
č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 250 Kč.

Internet: opusculum.op.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 27. 12. 2012

KÉŽ KRISTUS NAJDE PŘIPRAVENÉ MÍSTO V NAŠICH SRDCÍCH

Fra Angelico: Poslední soud, detail (1425–1430), Wikimedia Commons

Doba adventní, především její první část, nám znovu staví před oči v intenzivnějším světle pravdu víry, že čekáme na Kristův druhý příchod, který je spojen s koncem existence tohoto světa, jak ho známe. Otázka poněkud zvědavých učedníků, kdy to nastane, nepřestává znít až do našich dnů, přestože Pán zcela zřetelně odmítl jakýkoli časový údaj uvést. I tak se stále znovu a znovu objevují hypotetické výpočty data konce světa. Dokonce i ne jeden věřící se takovými „zaručenými“ zprávami nechá zneklidnit. K čemu by ale bylo dobré znát přesné datum? To podstatně totiž víme i bez toho. Máme naprostou jistotu, že svět směřuje ke svému eschatologickému završení, stejně tak, jako náš život skončí okamžikem, kdy staneme před Kristem soudcem. Jsou to právě tyto skutečnosti, které dávají našemu životu a celému světu smysl. Právě tyto skutečnosti jsou rozhodující pro to, jak svůj život utváříme a jaký postoj zaujíkáme k realitám tohoto světa. Kdy nastane skutečný konec opravdu vědět nepotřebujeme. Kromě toho, jak nám připomíná druhá část adventu a celá doba vánoční, Boží Syn vstoupil do tohoto světa a touží nalézt příbytek v nitru každého člověka. Jeho niterná přítomnost v lidské duši je zárukou přátelského setkání, až jednou zjevně přijde ve své slávě. Spíše než starat se o určení termínu konce světa máme pečovat o to, aby Kristus našel připravené místo v našich srdcích.

Přeji vám všem požehnanou dobu adventní a pokojné svátky vánoční

fr. Benedikt Mohelník OP

PŘEDPLATNÉ OPUSCULA 2013 (+ nedoplatky 2012)

Roční předplatné (11 čísel včetně poštovního) činí **250 Kč**. Můžete ho uhradit přiloženou složenkou nebo bankovním převodem na účet č. 122918389/0800 (ČS), var. symbol 332. **Prosíme odběratele, kteří ještě neuhradili předplatné za rok 2012, o jeho urychlené zaplacení.** S díky redakce.

KALENDÁŘ AKCÍ

- **13. 4. 2013** Stálé studium
- **19.–21. 4. 2013** Formační setkání
LSSD v Kostelním Vydří

PROVINCIALÁT

Jako číslo na provincialát použijte prosím přednostně mobilní číslo +420 602 592 174 (pevná linka/fax: 224 219 685, e-mail: provincial@op.cz). Návštěvu otce provinciála je třeba vždy domluvit předem.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1, tel. 224 218 442
e-mail: praha@op.cz, <http://praha.op.cz>

Vyučování katechismu

Příprava na přijetí svátostí křtu a biřmování i vzdělávání ve víře pro zájemce probíhá každé úterý od 19.30 na faře pod vedením P. Ludvíka a fr. Šimona.

Duchovní život podle R. G. Lagrange

Přednáška probíhá každý čtvrtek po mši svaté, tj. cca od 19.30 hod. v čítárně. Přednáší P. ThLic. Jordán Vinklárek.

Program duchovní hudby

Staročeské roráty dle zpracování Dr. Orla, Út a Pá v době adventní v 7.00 v kapli sv. Zdislavy; varhany: Petr Chaloupský

8. 12. 18.30 Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu zpěvy k Panně Marii

16. 12. 18.30 neděle *Gaudete* adventní zpěvy

23. 12. 18.30 4. neděle adventní Roráty ve vícehlasé úpravě

24. 12. 21.00 Vigilie slavnosti Narození Páně („půlnoční“) – lidový zpěv koled, trojhlasé vánoční koledy; varhany: Petr Chaloupský; zpěv: Schola dominicana

25. 12. 18.30 Slavnost Narození Páně

F. X. Brixi: Missa pastoralis in D zpívá a hraje: Křížovnícký sbor (Woves collegium); diriguje: Marek Franěk; varhany: Petr Chaloupský

27. 12. 18.30 sv. Jana, apoštola a evangelisty J. J. Ryba: Česká mše vánoční *Hej, mistře* zpívá a hraje: Pražské spojené sbory; diriguje: Marika Pečená; varhany: Petr Chaloupský

Středy 18.30 Latinská mše svatá

Gregoriánský chorál a varhanní improvizace zpívá: Schola Egidiana; řídí: Kateřina Bartošová; varhany: Petr Chaloupský

Aktuální program hudby najdete na

<http://www.kostel-praha.cz/koncerty-praha>

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 377 241 660, fax: 377 447 882
e-mail: plzen@op.cz; plzen.op.cz

Přednášky

Pokračování cyklu přednášek fr. Tomáše Pošpišila **OP O Ježíši Kristu pomalu a teologicky**. Téma semestru: úvodní kapitoly k christologii, biblická naděje na Mesiáše. Termíny přednášek: 6. 12.

OLOMOUCKÝ KONVENT

Slovenská 578/14, 772 00 Olomouc
tel./fax: 585 231 352
e-mail: olomouc@op.cz; olomouc.op.cz

Lectio divina

Každý čtvrtek od 19.30 rozjímání nad liturgickými texty z nejbližší neděle neboli lectio divina v sále kláštera.

Kafe&Kate

Komponované večery na rozličná témata související s vírou, spiritualitou, životem ve společnosti, posláním křesťanů ve světě a vzděláváním ve víře. Více než o klasické přednášky půjde o diskuzní a vzdělávací posezení u šálku kávy či čaje.

Srdečně zveme zvláště studenty a všechny post-břimovance, kteří chtějí pokračovat v prohlubování víry. Setkání probíhají od 19.30 hod. v sále kláštera v úterky vždy jednou za čtrnáct dní.

Adventní dílna

O 1. adventní neděli dne 2. 12. pořádá Misijní klubko od 16.00 do 17.45 hodin Misijní adventní dílnu. Srdečně na ni zveme zvláště rodiče s dětmi, prarodiče a všechny ostatní. Sejdeme se v sále kláštera. Výrobky z dílny budou prodávány druhou adventní nedělí na misijním adventním jarmarku.

KONGREGAČNÍ SESTRY

Ubytování v KDS

Katolický domov studujících nabízí během školního roku (350 Kč/200 Kč) i letních prázdnin (300 Kč/180 Kč) ubytování v centru Prahy. Více informací na našem webu <http://kds.op.cz>.

LAICKÁ SDRUŽENÍ

5. pražské sdružení laiků sv. Dominika srdečně zve všechny zájemce na svá setkání

VEČERY NAD SUMOU

Seznamujeme se s Teologickou sumou svatého Tomáše Akvinského formou společného čtení, výkladu a diskuze.

Setkání se konají **každé třetí úterý v měsíci** po večerní mši svaté u sv. Jiljí ve velké hovině. Nejbližší setkání proběhne **18. prosince 2012** pod vedením fr. Ludvíka Grundmana OP.

Teologickou sumu lze najít v českém, latinském a anglickém znění na webu: <http://www.krystal.op.cz/sth>.

DARY NA DOROST

Dary na dominikánský dorost je možné zasílat na čú: 6375022/2700 s vs: 367678. Všem dárcům velmi děkujeme a modlíme se za ně, aby jim Pán jejich štědrost oplatil.

*fr. Cyrián OP
syndik provincie*

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: fr. Irenej Šiklar OP, Klášter dominikánů, Slovenská 14, 772 00 Olomouc, irenej@op.cz

*fr. Irenej OP
promotor pro růžence*

DOMINIKÁNSKÁ 8

Místo vzdělání a kultury při klášteře sv. Jiljí v Praze

CYKLUS LITERÁRNÍ VEČERY: JAKO BYCHOM DNES ZEMŘÍT MĚLI **Literární večer s Milošem Doležalem**

čtvrtek 6. prosince 2012 v 19.30 hod., barokní refektář (vstup Jilská 7a)

Vstupné dobrovolné

CYKLUS HUDEBNÍ VEČERY: OČI MÉ DUŠE **Kantáty G. F. Händela**

čtvrtek 6. prosince 2012 v 19.30 hod., barokní refektář (vstup Jilská 7a)

Pavla Čichoňová – soprán, Alena Hönigová – cembalo

Světla, záře, lampičky, hvězdy, jezera či tůně – všemi těmito poetickými názvy označovali básníci oči. Nalezneme je i v libretech italských barokních kantát.

Jsou to nejčastěji oči milované ženy, vnímané jako vhled do její duše anebo naopak z nítra navenek jako náhled vlastní duše na tento svět. Mohou vyzařovat naději nebo uhranout, mohou být studené či vroucí, mohou konejšit či dohánět k šilenství.

O tom, že všechny tyto pocity a krása se dá vnímat a vyjadřovat i bez fyzického zraku a že na svět se dá „dívat“ i jinak, nás přesvědčí nevidomá zpěvačka Pavla Čichoňová. Její nádherný hlas i radost ze života obohatí jistě i náš pohled na svět.

Vstupné 230 Kč/120 Kč (studenti, důchodci); večerní pokladna od 18.30 hod.

Rezervace mailem: dominikanska8@op.cz, nebo telefonem: 721 676 018

CYKLUS VÝZVY PAMĚTI: KULTURA NADĚJE

Role křesťanské literatury za nacismu, komunismu a dnes

čtvrtek 20. prosince v 19.30 hod., barokní refektář (vstup Jilská 7a)

Mnozí se pokoušejí definovat křesťanskou kulturu pomocí jejího obsahu, případně účelu. Co kdyby však specifikum křesťanské kultury nespočívalo ani tak v tom, o čem pojednává, dokonce ani ve způsobu, jakým tak činí, jako spíše ve zdroji, z něhož vyvěrá, a postoji, který se snaží probudit. O tom, jakou roli hraje v křesťanské kultuře naděje a zda ji může nejen vyvolat, ale i předávat dál, přijdou debatovat literární vědec Jaroslav Med a básník Miloš Doležal. Úryvky z děl přednese Jana Franková.

Vstupné dobrovolné

Informace o dalších akcích najdete na webových stránkách www.dominikanska8.cz.

<http://www.dominikanska8.cz>

SeDoR 2012

Že nevíte, co to je? Takhle nazývají Setkání dominikánské rodiny ti, kteří ho pečou (nejprve na Kazatelském středisku a pak v troubě – bábovky a sekanou), mažou (chlebičky) a pak... umřou – tak se to vnucuje podle vzorů první slovesné třídy („maže, peče, umře“, vzpomínáte?). Ale tak vážné to zas není. I když litání a kmitání je kolem SeDoRu dost, dá se z toho zřejmě po dvou dnech vyspat, a tak nám organizátoři zůstali našťastí zachováni i pro příští rok. Byla by škoda, kdybychom museli shánět nové, když jim to už tak pěkně jde ☺.

Mše svatá

První milé překvapení vypocho- dovalo hned s liturgickým průvo- dem ze sakristie: tolik bratří, otců, jáhnů, ministrantů spolu s naším milým bratrem Dominikem! Tak hojnou účast u oltáře SeDoR mys- lím nepamatuje. A to je také to, co i laiky nejvíc „startuje“ k radosti ze svého povolání, z příslušnosti k této velké a krásné rodině. Nic není tak inspirující (neboli vdechující Du- cha), jako prosté svědectví bratří „bytí zde“ pro Boha, v zasvěcení jeho službě a chvále.

Nicméně k tomuto znamení pro- stě přítomnosti jsme dostali ještě bonus v podobě apoštolského slova otce Dominika. Protože se SeDoR sešel se svátkem Martina de Porres, kázání bylo o něm. Ale zdaleka ne jen o něm! Také o objevení Ameriky, o lidských právech, zrušení nevolnictví, španělské inkvizici, husitském hnutí, Martinu Lutherovi, o králov- ském náhrobku v katedrále, Anně Jagellonské a mnoha dalších zajímavých věcech. Shodli jsme se s dalšími posluchači na tom, že kázání otce Dominika mají strukturu podobnou ruským matřjoškám: nejprve otvírá jedno téma za druhým, aby je pak v opačném sledu všechna dokončil a uzavřel. Je obdivuhodné, že dokáže příslušné půlky „bábušek“ najít a vložit ve správném pořadí na správné místo. Pro posluchače to bývá leckdy těžší ☺. Pro jistotu se přidržím jen největší bábušky z kázání, která všechny ostatní uzavírala: Martin de Porres bývá často zobrazován infantilně, s kočičkou a myší, a bývá nazýván Martinem od lásky, takže to vypadá, jako by se jeho láska týkala jen pořádku a především těch gumových zvířátek, která

ho obklopují (aspoň u sv. Jiljí). Avšak k tomu, abychom poznali hlubiny jeho lásky a svatosti, ho musíme poznat jako skutečnou historickou osobnost, v kontextu doby a místa (a o tom právě byly všechny menší bábušky). Neboli poznání je nutným předpokladem lásky a úcty, a to ke každému člověku, nejen ke světcí. Poznání, úcta a láska ke konkrétnímu člověku jsou pak předpokladem úspěšného kázání a apoštolátu.

Promluva na téma Kázání ženy

Po mši svaté se rychle doplnily joully v předsálí refektáře již zmíněnými chlebíčky a bábovkami a už nás čekala promluva sestry Benedikty na téma kázání žen neboli ženské kázání. Výborná, svěží, vtipná! V první části jsme se dozvěděli, jak se v průběhu dějin církve vyvíjel žánr kázání. Škoda jen, že se tento historický přehled zastavil u vrcholného středověku, u osoby Kateřiny

Sienské, která byla pointou celé promluvy. Bylo by zajímavé pokračovat dál, ke květnatému baroku, zvláště u nás v době katolické protireformace, dále k osvícenským a romantickým slohům, přes sociální a racionální zápal až k (jakému?) dnešku... To je výzva pro další ročníky. Charismatická postava Kateřiny Sienské byla ovšem tak výjimečná, že se dá jen těžko napodobovat nebo podle ní usuzovat na obecná pravidla pro kázání žen. Vyšlo mi z toho jediné, zato povzbudivé poučení: kde Pán Bůh dá, i herdekbaba káže ☺. Pro mě byl ovšem nejzajímavější moment v první části výkladu: celkem neznatelný přechod od „učeného kázání“ určeného mnichům, kanovníkům a prelátům, vystavěného přísně teologicky, exegeticky, podle antických pravidel rétoriky, k „putujícím kázání“, které muselo sestoupit z těchto výšin mezi lidi. To bylo právě posláním svatého Dominika a to je myslím úkolem jeho bratří i dnes, kdy se v mnoha ohledech opakuje situace středověku: na jedné straně jsou zde duchovní výšiny uzavřené ve zdech teologických fakult, klášterů a jiných institucí, kde je dorozumívacím jazykem jakýsi církevní žargon, který proniká i k ambonům a jemuž zbytek světa nerozumí. Na druhé straně mezi lidmi, i věřícími a vzdělanými, panuje nepředstavitelná intelektuální a duchovní bída. Tyto dva světy se zatím potkávají jen zřídka a spíš náhodou... Svatý Dominiku, pospěš na pomoc!

Beseda s otcem Dominikem

Dalším bodem programu po obědě u kongregačních sester byla beseda s otcem „kardinálem dominikánským“. To je jméno ryb – říkal otec Dominik – které mají v akváriu v Monacu. Tam si prý vyjednával azyl pro případ, že by se v naší zemi ujali vlády komunisté – když už tam mají tolik kardinálů dominikánských, jeden navíc se v akváriu ztratí. Na první otázku z pléna: „Jak se máte?“ otec kardinál totiž odpověděl po mnohém kličkování: „Jak nahý v trní.“ Otázka je, jestli se má lépe nahý v trní nebo člověk v akváriu. Toto dilema otce Dominika dobře ilustruje, že na této zemi si člověk nevybere:

ať utíká z deště pod okap nebo z trní do akvária, vždycky ho dožene lidská ubohost, zvůle, hřích. Ještě že máme Krista Pána, který tomu všemu dokáže dát smysl.

A hned se tato pravda ukázala v praxi: během poledne se totiž zjistilo, že byl (v útrobách kláštera, kde se připravovalo pohoštění!) odcizen z tašky notebook a z jiné tašky peníze. Upřímně doufáme, že to nemá na svědomí nikdo z dominikánské rodiny. Mohlo se stát, že se do kláštera vloudil nějaký nezvaný návštěvník, který se v dění rychle zorientoval. Takovým případům se bohužel nedá zabránit jinak, než že si bude každý pečlivě hlídat své věci, případně u větších cenností může požádat organizátory o úschovu – místností pod uzamčením je v klášteře dost. Další výzva pro příště...

Zprávy z dominikánské rodiny

Tato událost zatáhla mraky nad celým odpolednem. Přesto se ale ještě místy vyjasňovalo, nejen nad stále doplňovanými mísami chlebičků a výtečné sekané, ale i v sále, kde zástupci jednotlivých větví dominikánské rodiny představovali své aktivity a úkoly. Nejvtipnější byl otec Mikuláš jakožto promotor pro povolání – když vykládal, jací zájemci o vstup do řádu buší na bránu kláštera, sál hřměl veselím. Když

pak vymodeloval ideální představu o kandidátovi, člověk si maně kladl otázku, jestli ta propast mezi realitou a ideálem není až příliš velká!? Po představení všech větví (kromě zdislávek a kněží a jáhnů – tak příště!) a všech možných aktivit dominikánské rodiny se ještě stočila pozornost k bratru Patriku Kuželovi, kterého čtenáři OPuscula už dobře znají z minulých čísel.

Diskuzní kroužky

Když končila tato část programu, setkání vykazovalo půlhodinové zpoždění. To se pak vyrovnalo na úkor posledního bodu, diskuzních skupinek. Což byla velká škoda, soudě podle té jedné, kde jsem byla přítomna. Téma se zrovna začalo slibně rozvíjet, když zazvonil zvonec – a diskuzi byl konec. Nicméně právě v takových rozhovorech na vymezené téma se dominikánská rodina stmeluje, lidé přicházejí s konkrétními otázkami a problémy

ze svého života, hledají jejich rozuzlení s pomocí ostatních. Zdá se, že diskuzním skupinkám by měl být na setkání dominikánů věnován největší prostor. Rádi bychom tedy v započatých rozpravách pokračovali na jaře na formačním setkání v Kostelním Vydří (nezapomeňte se včas přihlásit, kapacita je tentokrát omezena!).

Nezbývá než poděkovat. V první řadě těm, kdo setkání připravili a celou dobu vytvářeli technické a zásobovací zázemí, dokonce i za cenu vlastních velkých ztrát. Bez nich by se vůbec nic nekonalo. Nicméně jejich úsilí by bylo marné, kdyby se k němu nepřipojila hojná a angažovaná účast bratří a sester. A ani to by nebylo k ničemu, kdyby nepřijeli lidé ze všech koutů republiky, aby jejich snahu ocenili, zkonsumovali. Takže dík patří všem, kdo přišli a přijeli. (Snad s výjimkou jediného člověka, který měl radši zůstat doma – ten, který si odnesl Jáchymův notebook a Mariiny peníze). A v první řadě díky Tomu, který nepřijel ani nepřišel, protože je s námi stále, zve nás na cesty spásy, vede nás ve stopách svatého Dominika. Jemu buď čest a sláva navěky!

Eva Imelda Fuchsová

Foto: <http://cadell.rajce.idnes.cz>,

<http://cyprian.rajce.idnes.cz>

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za projekt přestavby pražského kláštera
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za znojemské mnišky, které hledají nový příbytek
- ❖ za projekt kláštera mnišek v Praze-Lysolajích
- ❖ za zdar jednání provinční rady LSSD a volbu nového provinčního moderátora
- ❖ za Postupovy v jejich těžké životní situaci
- ❖ za těžce nemocnou dvouletou Anežku a další nemocné příbuzné sestry Zdislavy z LS v Jirkově

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY – PROSINEC

1. Aby přistěhovalci po celém světě byli přijímáni s velkorysostí a opravdovou láskou, zvláště křesťanskými komunitami.
2. Aby se Kristus zjevil celému lidstvu světlem, které září z Betléma a zrcadlí se na tváři jeho církve.
3. Aby se naše rodiny působením Ducha Svatého stávaly společenstvím víry, naděje a lásky.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS OLOMOUC (*představená Zdislava Kvapilová*)

<http://sites.google.com/site/opolomouc>

V listopadu jsme zrušili naše pravidelné setkání, abychom všichni měli možnost se místo toho zúčastnit setkání dominikánské rodiny v Praze. Dorazili jsme v hojném počtu asi 14 osob, vyslechli jsme zajímavý program a pozdravili se s mnoha přáteli. Také jsme si užili legrace. Na obědě přišly sestřičky s úžasným nápadem ke každému obědu přidat ruličku s veršem z Písma. Hned po jídle jsme si ho každý se zájmem přečetli. Jak je možné, že všichni jsme vyfasovali nějaké mravokárné verše, jen naše představená pochvalný? Podezírali jsme ji, že si vytáhla verš z nějaké jiné, protekční misky, která byla pod pultem zřejmě jen pro představené, ale ona se bránila, že ne. :-)

Když jsme se vraceli po večerních chválách na nádraží, naše sestra Glorie prohlásila svým osobitým stylem, že je tak plná, že se už do ní žádá další milost nevejde. :-)

Jitka Hosanna Štěpánková

MS PLZEŇ (představený *Josef Jakub Brůha*)

<http://pmr.op.cz>

Dne 2. října 2012 jsme pod ochranou svatých andělů strážných zvolili novou radu našeho sdružení ve složení: Marie Zdislava Švarcová, Marie Růžena Krondlová a Josef Jakub Brůha. Rada ze svého středu zvolila za představeného sdružení bratra Jakuba, který byl dosud členem rady, zástupcem představeného a novicmistrem. Po dvanáctileté službě v radě (z toho 9 let v roli představeného) děkuji Bohu za tuto radostnou zkušenost a novým radním a zejména bratru Jakobovi přeji stejně trpělivě a láskyplně členy sdružení a vyprošuji Boží požehnání!

Jan Vincenc Horáček

MS 3. PRAŽSKÉ (představený *Petr Ondřej Chaloupský*)

<http://www.laici3ps.op.cz>

Adventní rekolekce se uskuteční v sobotu 22. prosince 2012 u sv. Jiljí od 9 hod. v kapli sv. Zdislavy. Při této příležitosti se uskuteční časné sliby manželů Janštových a věčný slib E. Cichrové.

MS 4. PRAŽSKÉ (představená *Miloslava Anna Zásmětová*)

Sejdeme se v sobotu 1. prosince. Program obvyklý s jedním doplňkem – pravděpodobně bude možné přijmout svátost pomazání nemocných.

MS 5. PRAŽSKÉ (představený *Jan Jáchym Beneš*)

Setkání našeho sdružení se konají jednou měsíčně – každé třetí úterý v měsíci po nešporách u sv. Jiljí ve velké hovorňě. Nejbližší setkání proběhne 18. prosince 2012 pod vedením fr. Ludvíka Grundmana OP.

Zájemci o společnou modlitbu za dominikány, za jejich apoštolát, za přestavbu pražského kláštera, za obrácení hříšníků atd. jsou zváni na modlitební setkání, která se konají první čtvrtěk v měsíci po mši svaté u sv. Jiljí v zimním chóru. Program prosincového setkání bude bohatší o obláčku Nely-Marie Nevělikové a tradiční „mikulášské“ losování patronů a modlitebních úmyslů na další rok.

JUBILEA BRATRŮ A SESTER

9. 12.	S. M. Markéta Rybáková (Znojmo)	83. narozeniny
11. 12.	S. M. Josefa Nacházelová (Znojmo)	40. narozeniny
18. 12.	S. M. Teodora Relichová (Olomouc)	81. narozeniny
20. 12.	Fr. Kliment Mikulka (Bordeaux)	27. narozeniny
25. 12.	S. M. Vilemína Casková (Střelice)	91. narozeniny
27. 12.	Fr. Augustin Prokop (Plzeň)	60. narozeniny
30. 12.	S. M. Martina Štěpinová (Praha)	49. narozeniny

Všem jubilatům blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání.

NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750

<http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

placení zásilek: č.ú. 2105992658/2700, v.s. 6010

sponzorské dary: č.ú. 6375022/2700, v.s. 5797825

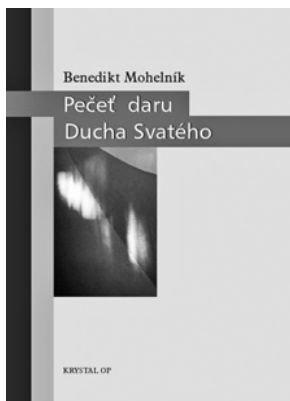
Láska a ticho

Tato malá kniha napsaná anonymním kartuziánem (my už ovšem víme, že se pod tímto podpisem skrývá převor Velké kartouzy Dom Jean-Baptiste Porion, zesnulý roku 1987 ve Valsainte) obsahuje dvě dílka: Uvedení do vnitřního života, vydané poprvé v roce 1945, a soubor deseti kázání, která autor pronesl mezi lety 1940 a 1943 v kapitule svého kláštera. První část nás zaměřuje ke konečnému cíli – žít už na zemi věčný život. Znovu oprašuje praktické evangelní návody, které k němu vedou: prostou víru v přítomnost Boží v našich duších, opakované vzbuzování víry, naděje a lásky, důvěru v to, že právě naše slabosti jsou výživným substrátem, v němž se projevuje tvůrčí Boží moc. Kázání v kapitule, promluvy

k velkým církevním svátkům, jsou pohledem z velké výšky. A přece jsou pohledem k zemi, když vezmeme v úvahu kontext, v němž byly proneseny: hrozné válečné roky, kdy mobilizovaní mniši opouštějí kartouzu a jdou pečovat o nemocné nebo umřít na frontu. *brož., 96 str., 135 Kč*

Benedikt Mohelník OP: Pečeť daru Ducha Svatého Teologie svátosti biřmování

Biřmování je svátost křesťanské dospělosti, a proto se uděluje mladým dospívajícím křesťanům. Tak ji alespoň vnímá většina katolických věřících i pastýřů církve. Málokdo se pozastaví nad tím, že se svátost biřmování uděluje obvykle dlouho po prvním přijetí eucharistie. Má však tato zaběhnutá pastorační praxe oporu v tradici církve? Jak se vyjadřuje o biřmování Druhý vatikánský koncil? Kniha *Pečeť daru Ducha Svatého* nabízí ucelený pohled na svátost biřmování. Nejprve zkoumá učení církve o biřmování se zvláštním zřetelem na nauku Druhého vatikánského koncilu, analyzuje názory teologů moderní doby, věnuje pozornost obřadu svátosti i ekumenickým otázkám, a na tomto širokém základu

pak předkládá teologické pojetí svátosti biřmování, jež se opírá o biblickou teologii a patristickou i scholastickou tradici. Ve světle dokumentů posledního koncilu, především konstituce *Lumen gentium*, se dostávají do popředí nové aspekty, jako je obecné kněžství věřících nebo podíl na plodnosti Kristovy milosti. Ze studie vyplývá, že původní pořadí svátostí křesťanské iniciace – křest, biřmování, eucharistie – nejlépe odpovídá vlastní povaze těchto svátostí a napomáhá správnému pochopení jejich místa v životě církve i každého křesťana. *brož., 296 str., 325 Kč*

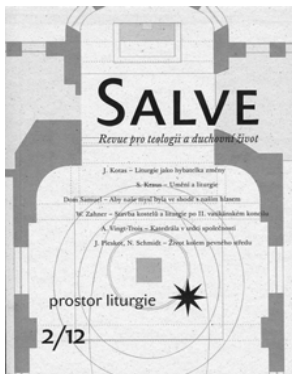
Tomáš Akvinský: Otázky o ctnostech I. O ctnostech obecně

Etika ctností byla velmi silně rozvinutá v antice a středověk pak toto dědictví ještě dále rozpracoval. Novověká filosofie od etiky ctností z různých důvodů ustupuje. Dostává se však do problémů, které pak v druhé polovině dvacátého století někteří autoři pokládají právě za důsledek opuštění aristotelského rámce etiky ctností. Přítomná publikace se vrací v Disputovaných otázkách Tomáše Akvinského k aristotelským zdrojům tzv. normativní etiky, která jediná může poskytnout člověku vodítko pro dobré mravní jednání. *vyjde v prosinci, cca 260 str., cca 290 Kč*

Pro všechny, kdo chtějí vědět, co se děje nejen v Krystalu,
ale i v přílehlých dominikánských prostorách,
kdo si chtějí popovídat vážně i nevážně o knihách, dominikánech
a o všem, co s nimi souvisí, pro všechny dominikány s humorem

facebook.com/krystalop

Salve 2/2012 – Prostor liturgie

Nové číslo revue *Salve* s titulem „prostor liturgie“ nepřichází z čista jasna, ale naopak navazuje na soustavné promýšlení tématu, jak tomu bylo nejen na stránkách naší revue, ale také na akcích – debatách a konferencích –, které ve spolupráci s Centrem teologie a umění při Katolické teologické fakultě, s Dominikánskou 8 aj. v minulých letech proběhly (srov. *Salve* 4/2004: sakrální architektura; 2/2008: hudba a liturgie; 1/2007: a umění (a) teologie). Především pak číslo vychází z mezinárodní konference pořádané v říjnu 2011 Centrem teologie a umění na KTF s názvem „Současná liturgie ve starém kostele“.

Předkládané číslo by mělo být podnětem pro odpovědné řešení otázky prostoru liturgie u nás, mělo by povzbudit nejen kněze, ale i společenství věřících, aby začali na svůj kostel hledět novými očima, aby i liturgie, kterou zde slaví, byla skutečným vrcholem jejich náboženského života.

Benedikt Mohelník OP v *Salve* uvažuje o místě duchovní bohoslužby, teolog Jan Kotas o liturgii jako hybatelce změn, Dom Samuel z Nového Dvora připomíná, že naše mysl má být ve shodě s naším hlasem, ředitel kolínského Muzea umění Kolumba Stefan Kraus se věnuje umění a liturgii, teolog a kunsthistorik Walter Zahner stavbě kostelů a liturgii po Druhém vatikánském koncilu, pařížský kardinál André Vingt-Trois píše o katedrále v srdci společnosti, architekti Josef Pleskot a Norbert Schmidt představují návrh liturgické úpravy farního kostela Nejsv. Trojice v Dobříši, Petr Tej navrhuje vestavbu exercičního domu do kostela sv. Kajetána v Praze a Jan Alinče kreslí klášter dominikánek v Praze-Lysolajích.

Jak uzavírá Dominik Duka, o nové návrhy není nouze, co chybí, je schopnost tyto návrhy kompetentně posoudit, vést kvalitní dialog mezi společenstvím věřících a farárem na jedné straně a architektem a umělcem na straně druhé, na jehož konci by stály skutečné realizace, které by byly pro následující generace stejnými monumenty, jako jsou gotické či barokní chrámy pro nás. Doufáme, že toto *Salve* ke kultivaci našeho prostředí v tomto ohledu přispěje.

*Martin Bedřich
salve.op.cz*

KNIHKUPECTVÍ OLIVA

Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 606 657 544, <http://oliva.op.cz>
e-mail: knihy-oliva@quick.cz, Otevřeno: Po-Pá 10-18 hod.

Knihkupectví v areálu pražského kláštera nabízí produkci nakladatelství Krystal OP, literaturu z oblastí křesťanství, judaica, pravoslavi a historickou a filosofickou literaturu. Kompletní nabídku naleznete v internetovém knihkupectví <http://oliva.op.cz>. Chcete-li být pravidelně informováni o novinkách, napište nám: knihy-oliva@quick.cz. Těšíme se na vaši návštěvu a objednávky!

Louis de Wohl: Svatá Jana z Arku

KN, brož., 131 str., 169 Kč

Studijní texty ze spirituální teologie VII. / Texty mystiků v dějinách spirituality

Refugium, brož., 329 str., 250 Kč

Clytus Gottwald: Nová hudba jako spekulativní teologie / Náboženská zkušenost a avantgarda ve 20. století

Refugium, brož., 189 str., 195 Kč

Tichon Zadonský: Duchovní poklad

KN, váz., 139 str., 199 Kč

Gilbert Keith Chesterton: Pochybnosti otce Browna*KN, brož., 198 str., 219 Kč***Jordanes: Gótské dějiny / Římské dějiny***Argo, váz., 330 str., 398 Kč***Brené Brownová: Dary nedokonalosti***Zapomeňte na to, kým byste podle svých představ měli být, a přijměte to, kým jste.**Návrat domů, brož., 148 str., 210 Kč***RES CLARITATIS. Svět katolickýma očima***Res Claritatis, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, redakce@claritatis.cz**http://res.claritatis.cz, číslo účtu: 2400089111/2010***RCM 21/2012 (vydáno 11. 11. 2012)**

Z obsahu: Mnozí potřebují nové setkání s Kristem. Homilie Benedikta XVI.; Krzysztof Bronk: Banální konec křesťanského světa; Hana Prouzová Kuželová: Na cestě odevzdání. Patrik František Kužela OP; Pavel Tůma: O sebeovládání; Cyprián Suchánek OP: Zjevení Boží pravdy; Ondřej Vaněček: Svatí Roku víry aneb Jak na to

RCM 22/2012 (vydáno 25. 11. 2012)

Z obsahu: Cyprián Suchánek OP: Naše království není z tohoto světa; Touha po Bohu. Katecheze Benedikta XVI.; Krzysztof Bronk: Trampoty ekumenismu; Vojtěch Vlček: Mučedníci komunismu: P. Antonín Zgarbík SJ; Štěpán Maria Filip OP: Zasvěcení Mariinu Srdci; P. Stanislav Příbyl: Hudební nástroje při liturgii

LAUDARE, PRAEDICARE, BENEDICERE**Dopis Magistra Řádu o slavení Liturgie hodin**

Moji nejmilejší bratři a sestry,

„Kam jdete, pane Jindřichu?“ On odpověděl: „Jdu do Betánie.“ (*Libellus* 75)
„Hned jsme svlékli starého člověka a oblékli tam nového, aby bylo skutkem dovršeno, co oni pěli.“ Toto se stalo na Popeleční středě, když bratři Jindřich, Lev a Jordán vstupovali do Řádu, do „domu poslušnosti“. („Dům poslušnosti“ je překladem slova „Betánie“, pozn. překl.) Takto vepsali své povolání bratři kazatelů do dynamiky putování k Velikonocům a zasadili je do společného slavení liturgie.

Obracím se k vám na počátku „liturgického mezidobí“, po oslavách Velikonoc a Sslání Ducha Svatého, s tímto dopisem, v němž bych rád ve světle právě zmíněné epizody ze života našich prvních bratří hovořil o společném slavení liturgie (*ACG*

2010 Roma, č. 79). Ve svém výkladu se nebudu věnovat nezbytnosti společného slavení liturgie hodin ani našemu slibu toto činit. Každý z nás zná řádové Konstituce i promulgační listy k různým liturgickým knihám našeho Propria (*Proprium OP*), ba co víc, každý z nás už zakusil, jaké následky může v jeho životě způsobit nedostatek věrnosti vzhledem k tomuto slavení. Tím, že stavíme náš řeholní život – osobní stejně tak jako komunitní – na společném slavení, dáváme jasně najevo, že nechceme jednotu a trpělivé budování naší komunity podrobit libovůli subjektivního pohledu jednotlivců. Stejně tak se nechci věnovat ani formám slavení: jeden a půl roku cestování po Řádu mi umožnilo poznat jednak velkou různorodost těchto forem, a také to, jak se díky péči věnované liturgickému slavení může sprádat jednota určité komunity či provincie. Proto, aby slavení mohla být naším společným zdrojem radosti, není potřeba hledat složité formy: i slavení docela prosté, je-li mu věnován dostatek péče a je-li kvalitně provedeno, je s to uspokojit tuto potřebu. Naopak, slavení, v nichž přehnaně lpíme na formě, či obráceně, která trpí nepřiměřenou rozvolněností, se pro komunitu mohou stát nesnesitelně těžkým břemenem, zdrojem únavy, rozladění a znechucení. V těchto případech navíc hrozí velké nebezpečí pro naše slavení: že z jeho středu odsuneme Krista, abychom Ho nahradili sebou samými.

Raději bych vám chtěl připomenout dvě skutečnosti, které jsou právě tak prosté jako radikální. První z nich říká, že společné slavení může být chápáno jako řada milníků, jež vymezují ideál našeho života jakožto života oddaného kázání. Společné slavení takto vnímané je cestou obrácení začínající Popelcem a směřující ke slávě Vzkříšení, cestou přeměny starého člověka v člověka znovuzrozeného z milosti, pramenící v Dechu života Vzkříšeného. Druhá pak je ozvěnou slov blahoslaveného Jordána, jež jsem citoval na počátku tohoto dopisu: společné slavení je zdrojem, z něhož můžeme čerpat poslušnost – poslušnost vůči tajemství Slova, které přichází, aby se spojilo s člověkem a aby tak člověku dalo příležitost prohlubovat jeho spojení s Bohem. Společné slavení Slova, od něhož jsme si kdysi vyprosili milost být mu zasvěceni. („Zasvěť je v pravdě: tvé slovo je pravda.“) Slavení je tedy vpravdě zdrojem naší poslušnosti vůči povolání „kázat“ a „hlásat radostnou zvěst o Božím Slově“, a díky tomu se také ukazuje jako pramen naší jednoty.

„Dům poslušnosti“, totiž liturgické slavení, nás zve, abychom se stále znovu nechávali nadchnout tímto povoláním k jednotě a uvažovali o něm ze tří různých pohledů.

Slavení jednoty ve Slově

Okamžik, v němž jsme byli přemoženi a rozhodli jsme se oddat svůj život kázání v Řádu, byl pro každého z nás také okamžikem živé radosti – radosti, že se bude moci modlit ve společenství bratří a sester, naslouchat společně s nimi Slovu, umožnit Slovu, aby do něj vstoupilo a postupně proniklo všechna jeho vlastní slova, žehnat

a s naléhavostí vzývat Toho, jenž neustále přichází mezi lidi. Nejčastěji se modlíme v chóru, seřazeni okolo volného centrálního prostoru, jakoby otevřeného pro přijetí Toho, jenž přichází. Nejdeme si tedy na prvním místě do chóru splnit povinnost, k níž jsme se zavázali. V chóru se scházíme proto, abychom společně očekávali Toho, který přichází, abychom ho přijali, a především, abychom se Ho naučili rozpoznávat.

Liturgické slavení by pro nás mělo být několikrát za den se opakující příležitostí vystavit se spolu s bratry působení Slova: nechat je, aby nás vytrhlo z naší sebestřednosti, aby se nás zcela zmocnilo, aby uchopilo naši touhu dát náš život a naučilo nás dávat jej ještě lépe a více – tedy tak, jak bychom to nikdy nemohli dokázat opření pouze o své vlastní síly. Slavení opakující se každý den a každou Hodinu nám dodává odvahy vystavit se slyšení Slova, zaposlouchat se do slov Písma a modliteb tradice, zvykat si na důvěrnost, kterou chce Slovo s námi sdílet, rozlišovat ve slovech Písma tvář zjevujícího se Syna, samého pramene vši poslušnosti. Neustále potřebujeme občerstvovat síly a obnovovat zápal. A my víme, že nám to umožňuje právě tajemství liturgie – či, přesněji řečeno, liturgie je příležitostí k vzývání Pána, aby v nás tuto obrodu vykonal.

Jaké je však to dílo milosti, které se v každém jednotlivě i v nás jako ve společenství uskutečňuje prostřednictvím liturgického slavení? Předně bych si dovolil říci, že každé slavení officia nás vede k tomu, abychom svůj život zakotvili v gestech, která provázela naši profesi. Co žádáte? Milosrdenství Boží a vaše. Kdo z nás někdy nebyl v hloubi srdce dojat zahajovací formulí modlitby Kompletáře, skrze niž – připomínající si žádost, jež předcházela naší profesi, a povzbuzování touhou být pravdiví i před společenstvím bratrů – se v pravdě stavíme před Boha a přijímáme ujištění o Jeho milosrdenství a odpuštění, které nám dodává odvalu znovu pozvednout zrak? A copak každá Hodinka nezačíná právě dovoláváním se pomoci Toho, který jediný může podepřít náš život, naše bratrské společenství, naše kázání?

Známe to všichni, existují dny, kdy na sebe nemůžeme být zrovna hrdí. Jsou to dny, kdy bychom rádi byli spravedlivější, více nablízku a pozornější k druhým, méně uspokojení sami sebou a více se spoléhající na pomoc od Pána. Jsou to dny, kdy jako bychom pozbyli všechno počáteční nadšení, schopnost dostat radikálnosti naší odpovědi, velkodušnost v odevzdání se Bohu. Modlitba hodin, „posvěcení času“, je právě tím aktem víry, kterému i přes všechny tyto naše nedostatky nikdy neschází Přítomnost Boží. A je to právě toto ujištění, jež slavíme doxologii po doxologii, úklonu po úkloně. „Vstaňte“ – tuto odpověď jsme dostali v den naší profese. „Vstaňte“ – mohl slyšet blahoslavený Jordán. Vstaňte a vyslechte člověka starého, abyste mohli obléci člověka nového.

Intuice oněch mladých lidí odcházejících do domu Betánie nám odhaluje, že cesta otvírající se před námi v den profese je cestou, jež nás vede k Velikonocům. Liturgické slavení hodin vtiskuje toto tajemství Velikonoc do hloubi té nejprostší všednosti našich dní a zahaluje jím náš čas. Náš lidský čas je tak proměněn v čas, jenž

nás zcela přesahuje a jenž v nás, i přesto, formuje nového člověka. Je to čas příslibení smlouvy, o které slyšíme vyprávět Písmo a která je opěvována v Žalmech. Právě slova těchto Žalmů nás učí podmaňovat si Přítomnost a nechávat se podmanit touto Přítomností, jež proniká každý okamžik a jež k nám promlouvá, a odpovídat na Její pozvání. Je to také čas přítomnosti Krista, jež rozpoznáváme ve světle prvních svědků jeho Přítomnosti a jeho tajemství. A nakonec je to také čas lidství, které, rozpoznávajíc Ho, se Ho odvažuje spolu s emauzskými bratry vzývat, aby s nimi zůstal.

Slavíme-li liturgii hodin den po dni a v průběhu každého z nich, je to proto, aby náš čas byl skutečně a pevně uchopen touto Přítomností a rozvíjel se jakoby v odpověď na toto tajemství. Obléci člověka nového, to je zkratka a dobře dovolit, aby odění starého člověka bylo nahrazeno tajemstvím Krista.

Tradice Řádu, jak víme, zdůrazňuje (a Konstituce to žádají), aby bratři ve středu liturgie hodin slavili eucharistii a aby tak konali společně při konventní mši. Je třeba znovu uvážit naléhavost tohoto požadavku, který ostatně mnoho z nás vyzdvihuje při kázání duchovních cvičeních v různých řeholních komunitách: kořenem bratrského společenství, zdrojem jeho životní síly a radosti je komunitní slavení eucharistie. Kvůli pastoračním úkolům se může stát, že jsou bratři vázáni sloužit mše například ve své farnosti, nebo s tou či onou skupinou... Tímto však nesmí být dotčena otázka společného slavení eucharistie. Komunitní slavení totiž není pouze jednou z možností pro každého kněze odsloužit mši pro případ, že by neměl ten den příležitost slavit „svoji“ mši – nikoli, společné slavení eucharistie je naléhavým pozváním adresovaným každému bratru, knězi i nekneži, aby přijal život a dar sebe sama z eucharistického sdílení spolu s bratry. Zůstaň s námi, Pane... Kéž On nám společně objasňuje Písmo a učiní naše srdce hořící a nedočkavá následovat ho v apoštolském úsilí! Nedočkavá žít ve skutečném společenství – totiž společenství, jehož kazatelské působení bude zakořeněno v bratrské jednotě, den po dni obnovované v lámání Chleba a rozdělení Kalicha.

Slavení jednoty v bratrském společenství

Liturgické slavení hodin musí být „událostí“ bratrského života. Dalo by se říci, že liturgické slavení v průběhu let a století nabylo formy observance, že se stalo výrazem pravidelnosti, ke které jsme se zavázali, určitým formálním ritem, jež je třeba vykonat jen proto, abychom si ho mohli odškrtnout na denním seznamu povinností. Bude-li však naše slavení Hodinek na prvním místě oslavou blízkosti Velikonoc (a když v očekávání pohřbu umístíme doprostřed našeho chóru ostatky bratra, jenž právě zemřel, nejde ani tak o to vyjádřit, že je stále s námi, ale spíše, že toho, jenž už s námi není, chceme odevzdat Tomu, který přichází do našeho středu, aby ho vnesl do svých Velikonoc), výše zmíněné formalistické chápání Hodinek jako povinnosti vykonat určitý ritus, či jak se říká „odmodlit se officium“, se nám stane docela cizím. Tajemství Velikonoc pro nás musí být neustálou pobídkou k účasti na officiu, toto tajemství

života stále znovu se dávajícího nás musí učinit lačnými tohoto setkání. A radost z bratrství, stvrzeného v eucharistickém sdílení, ať nás shromažďuje ke společné oslavě naděje, pramenící z příchodu Slova spásy.

Tento příchod Slova slavíme jako tajemství, zdroj a základ našeho bratrství. Copak není naše pravidelné setkávání v chóru opakovanou příležitostí připomenout si toto neproniknutelné mysterium milosti? Na jedné straně Slovo přichází a promlouvá ke světu a k nám; na druhé straně nám dává sílu i slova, abychom se nyní i my sami mohli odvážit promlouvat k Němu. Opustit naše vlastní řeči a moudra, opustit i to, o čem jsme přesvědčeni, že velmi dobře ovládáme – abychom nechali hovořit Jeho. Mnohokrát za den bychom se měli modlit tajemství Nalezení v chrámě: jen On sám je učitel, který zjevuje tajemství Písma!

Liturgické slavení je svorníkem našich dnů, jenž vyjadřuje naše „zasvěcení se pravdě, jež je Slovo“, zasvěcení, které si vzájemně připomínáme, v němž se vzájemně podpíráme, jež si jedni druhým udělujeme. Liturgie hodin, jak říká tradice, zasvěcuje určitým způsobem chronologický čas Bohu: skrze své opakování a trvání totiž zasvěcuje vnitřní „trvání“ člověka pravdě, již je Slovo, které přichází.

V duchu tohoto pohledu nás naše Konstituce vybízejí, abychom naše komunity založili na společném slavení eucharistického tajemství (*LCO 3*). Ať už jsme o první nebo šesté hodině byli obzvláště velkorysí, či se o třetí nebo deváté hodině potýkali se ztrátou apoštolské odvahy nebo s osobní sklíčeností, hodina společného eucharistického slavení je vždy časem příhodným, abychom u pramene darovaného života čerpali sílu a radost k rozdávání života, jež jsme přijali, s touhou po spáse světa vyrytou v srdci.

Samozřejmě, i v tomto bodě můžeme vznášet námitky, například ohledně počtu mší sloužených na určitých apoštolských a pastoračních místech či ohledně ritu, v němž bychom rádi slavili. Náš Řád se opírá o společné slavení tajemství, jež je středem všech tajemství a jež nás musí přivést k definitivnímu zřeknutí se všeho pokušení k relativismu, upřednostňování svých vlastních zájmů a priorit před požadavky tohoto základu komunity.

Mezi slavením liturgie, která posvěcuje hodiny dne, a eucharistickým slavením, jež vytváří společenství, existuje jednota, obdobně jako existuje jednota v rámci apoštolského způsobu života mezi kázáním na cestách světa a službou lásky poskytnuté světu. Mezi liturgickým slavením hodin, apoštolským rozhovorem a trpělivým studiem existuje hluboká a životodárná jednota. Příčinou této jednoty je skutečnost, že všechny tyto prvky našeho života vyžadují naši bdělost a stálou připravenost rozpoznat a přijmout Slovo, které přichází. Když společně usilujeme žít z této jednoty, oslavujeme tak Toho, jenž je přítomen uprostřed nás a v jehož jménu toužíme nabízet naději spásy.

Slavení jednoty přijaté pro spásu světa

Do středu společenství bratří, jež je pro slavení a slavením shromážděno, nepřichází pouze Kristus, ale vstupuje do něj také svět. Slavení je vlastně časem, během něhož je v bratrském společenství kultivována láska ke světu. O Dominikovi se vypráví, že mluvil o Bohu nebo s Bohem, mluvě Bohu o lidech a o Bohu lidem. Říká se o něm, že se nepřestával přimlouvat za svět. Liturgické slavení hodin je pro naše komunity přednostním místem, kam přinášíme a kde předkládáme Bohu tužby světa – světa, do něhož jsme posláni jako Kazatelé.

Přednášíme je už tehdy, když se modlíme slovy žalmů, jež věrně vystihují touhu člověka, jeho žízeň po spáse i jeho časté neporozumění událostem vlastního života. Přednášíme je, když si při zpěvu žalmů přivlastňujeme dějiny národa, který byl Bohem vyvolen stát se národem pro Boha a být tak ve světě znamením zaslíbení, že tento svět se může stát „světem pro Boha“. Troufli bychom si tvrdit, že když uprostřed světa vyzpěvujeme příběh tohoto národa patřícího Bohu, otvíráme tak „průrvu“ v moderních dějinách, průrvu, která umožňuje člověku vidět za to, co se zdá být již jeho zpečetěným osudem, za to, co se mu jeví jako slepá ulička, jako nesmyslná, ač definitivní překážka v chodu světa? Modlitbou žalmů opěvujeme příslib oné Přítomnosti a onoho Příchodu, jenž se nedokáže spokojit se „slepými uličkami“ a „zatměním lidského pohledu“, ale naopak vrhá na konkrétní situace světlo věčného zaslíbení.

Zpívat hodinu po hodině liturgii tedy znamená umožnit, aby i uprostřed hluku světa bylo slyšet přesvědčení, že svět je zachráněn. A pro Kazatele to znamená hodinu po hodině v sobě obnovovat to, co oživuje jeho zaslíbení se Slovu – totiž touhu po spáse světa.

Tyto tužby světa samozřejmě také přednášíme v modlitbě přímlov, tak důležité v naší tradici. Přímlovná modlitba se od Dominikova výkřiku „Co bude s hříšníky?“ stala charakteristickým znakem naší duchovní a modlitební tradice. Volba apoštolského způsobu života v sobě zahrnuje připravenost přijmout za vlastní slzy a radosti světa, jeho naděje a zklamání, jeho jistoty a pochybnosti. Tak jako nás zaslíbení se Slovu vybízí, abychom se tímto Slovem nechali uchopit, proniknout, pozvednout a směřovat k Otci, tak i osud sdílený se světem se má stát nedílnou součástí našeho života, neustálou pobídkou k obnovování a prohlubování našeho porozumění Zaslíbení, podnětem k tomu, pozvedat náš zrak k Otci a předkládat mu očekávání a potřeby světa.

„Neprosím však jen za ně, ale za všechny, kteří skrze ně ve mne uvěří.“ Tento dvojitý pohyb – uchvácení Slovem a obrácení se k Bohu za pomoci lidských slov, která chtějí být ozvěnou Kristovy starostlivosti o svět – tento dvojitý pohyb nás přetváří v Toho, jenž jako první kráčel po cestě apoštolského života. Obracet se ke světu se Slovem Boha, jemuž chceme být zaslíbeni, a obracet se k Bohu slovy světa, jež

vyjadřují jeho naděje a potřeby, vytváří společně jednu jedinou realitu. Občas jsme, co se týče naší přímlyvné modlitby, docela nesmělí, jindy zase přespříliš formální. Skutečnost, jež je při této modlitbě ve hře, však z naší strany zasluhuje mnohem větší nasazení. Přímlyvná modlitba je podstatným znakem Dominikovy duchovní školy, neboť byla vlastní Tomu, jehož chtěl Dominik jako kazatel následovat.

Dominik žádal bratry, aby slavili Hodinky veřejně. Tímto způsobem jsou naše komunity v průběhu každého dne zvány, aby otevřely svou modlitbu světu, všem oblastem a rozměrům jeho života, a učinily se v Boží přítomnosti ozvěnou jeho radostí a nadějí, jeho trápení a sklíčeností. Liturgické slavení takto tvoří nedílnou součást našeho poslání k evangelizaci, představuje jeden z rozměrů našeho officia kázat. Vzdávat díky Bohu a oslavovat ho pro neslýchanou lásku, kterou dal světu a kterou bez ustání udržuje Svě stvoření. Pokorně přijmout milost, Bohem nám prokazovanou, že se u Něj můžeme přimlouvav za svět, hovořit s Ním o těch, kteří se svěřují do našich modliteb. Milost, Bohem nám udělenou, zasvětit svůj život naléhavé modlitbě za spásu světa, kterou může dát jen On sám. Skrze přímlyvnou modlitbu, jak se odvažujeme věřit, i přes těžkopádnost našich slov a naši nehodnost, nás Duch den po dni přetváří v obraz samotného Syna, jenž se modlí k Otci: „Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já.“

Konečně, nepřestávejme být ohromeni tím, jak slavení liturgie hodin, jež nechává svět pronikat do svých modliteb, poskytuje každý den příležitost vzdát díky Bohu za Jeho posvěcující Přítomnost, která proniká do světa. Copak nejsme právě tímto způsobem utváření díky působení Ducha jakožto komunita kazatelů – Ducha, který nás trpělivě přetváří k obrazu Toho, jenž je jediným Kazatelem? A nechme Jej přednášet naši neobratnou modlitbu Otci, umožněme mu, aby vryl do našich srdcí touhu po spáse – po spáse, pro niž On položil svůj život, a jejímiž kazateli chceme, dnes a podle našich možností, být i my.

A tak putujme každý den spolu s Ním vzhůru k Velikonocům a vzývejme úpěnlivě Ducha, abychom byli s to dostat našemu kazatelskému poslání.

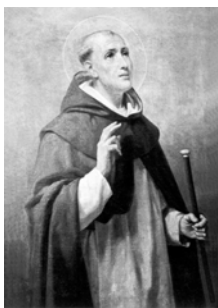
Ve svátek Navštívení

*fr. Bruno Cadoré OP
Magistr Řádu bratří kazatelů
přeložil fr. Gabriel Malich OP*

ROK SE SVATÝMI DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Do letošního Adventu můžeme vykročit v doprovodu Jana z Verelli a Šebestiána Maggiho, horlivých a statečných průvodců k evangelní dokonalosti a pravdě. Kéž jako oni posilujeme duchovní život pokáním a nastoupíme cestu dokonalé lásky.

Blahoslavený Jan z Verelli, kněz († 1283, svátek 1. 12.)

Narodil se počátkem 13. století v Mosso Santa Maria (Verelli). Přednášel právo na univerzitě v Paříži. Osloven kázáním Jordána Saského vstoupil do Řádu kazatelů. 7. června 1264 byl zvolen šestým magistrem řádu. Téměř dvacet let vzdělával bratry. O teologických otázkách se často radil s Tomášem Akvinským a snažil se obhajovat jeho nauku. V roce 1274 se zúčastnil Lyonského koncilu. Byl velkým synem svatého Dominika. Na jeho hrob nechal zhotovit mramorový náhrobek, který vyzdobil Mikuláš z Pisy. Šířil také úctu k Nejsvětějšímu jménu Ježíšovu. Neustále byl na cestách; byl přísným, ale zároveň vlídným kazatelem. Bratry povzbuzoval k zachování

chudoby a k hlásání evangelia. Zemřel 30. listopadu 1283 v Montpellier. Jeho úctu potvrdil 7. září 1903 papež svatý Pius X.

Blahoslavený Šebestián Maggi, kněz († 1496, svátek 16. 12.)

Narodil se v Brescii v roce 1414. V 15 letech opustil svou bohatou rodinu a vstoupil do řádu. Působil jako lektor, jeho profesorská kariéra mu však nezabránila věnovat se putujícímu kázání v severní Itálii. Usmiřoval nepřátele, obracel hříšníky a všechny vedl k Bohu. Několikrát byl převorem v různých kláštorech, dvakrát generálním vikářem reformované Lombardské kongregace. V Miláně nechal vystavět s přispěním vévodkyně Beatrice de Este, jejímž byl zpovědníkem, nádherný chrám S. Rosa s klášteřem. Snažil se přivádět spolu-

bratry na cestu řeholní kázně a horlivosti i nadšení pro ideály svatého Dominika. V roce 1495 založil v Boloni zvláštní dílo na pomoc chudým. Byl horlivým kazatelem a usilovným pracovníkem na obnově řádové observance. Zemřel v roce 1496 v klášteře S. Maria di Castello v Janově, kde právě konal vizitaci. Beatifikoval jej 15. dubna 1760 Klement XIII.

<http://www.op.cz>

Vlastné texty officii Rehole kazatelov

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Benedikt Mohelník OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Dominika Slezáčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
✉ mnisky@op.cz
web: www.mnisky.op.cz

S. M. Kateřina Foltová OP
Lysolajské údolí 106/21
165 00 Praha 6, ☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz
web: moniales.praha.op.cz

ROZJÍMAVÉ SESTRY**SV. DOMINIKA**

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nemocniční 18
190 00 Praha 9 – Vysočany
✉ sasonah@hotmail.com

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Miriam Hřebačková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ kongregace@dominikanky.cz; web: dominikanky.cz

Konvent sester dominikánek Katolický domov studujících

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎ 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ praha@dominikanky.cz
✉ info@kds.op.cz
web: kds.op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Charitní domov
592 54 Moravec
web: www.zdislavky.wbs.cz

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
Popelnicová 52, 312 06 Plzeň
☎ 602 327 842
✉ semperfides@seznam.cz

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Jan Vincenc Horáček
Puškinova 5
352 01 Aš
☎ 777 296 954
✉ j.horacek@centrum.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Cyril Molnár OP
☎ 515 224 184, 724 320 064
✉ cyril@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
☎ 224 235 731
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
✉ krystalop@volny.cz
web: krystal.op.cz

OLIVA – knihkupectví

Husova 8, 110 00 Praha 1
✉ knihy-oliva@quick.cz
web: oliva.op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Hradčanské nám. 16
119 02 Praha 1-Hradčany
☎ 603 229 688
✉ dominika@apha.cz
web: salve.op.cz

Společnost Tomáše Akvinského (S.I.T.A.)

P. Štěpán Filip OP
✉ SITA-cz@quick.cz
web: agora.metaphysica.-skaut.org/sita

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
✉ jan@op.cz; web: misie.op.cz

Hnutí PRO ŽIVOT ČR

Radim Ucháč, Hlubočepská
85/64, 152 00 Praha 5
✉ info@prolife.cz
web: prolife.cz

Hnutí SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP, oaza.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11
118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Arcibiskupství pražské
Hradčanské nám. 16
119 02 Praha 1 – Hradčany
☎ 220 392 201 (sekretariát)
fax: 220 515 396
web: www.apha.cz

RES CLARITATIS

zpravodajství z katolického světa, redakce@claritatis.cz
web: res.claritatis.cz

IDI – International Dominican Information

curia.op.org/.../idi

Summa theologiae

krystal.op.cz/sth/sth.php

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

curia.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR

op@konference.op.cz – e-mailová konference

misie.op.cz – apoštolát provincie

www.dominikani.sk – dominikáni na Slovensku

praha.op.cz – klášter dominikánů Praha

plzen.op.cz – klášter dominikánů Plzeň

olomouc.op.cz – klášter dominikánů Olomouc

www.zdislava.cz – klášter dominikánů Jablonné v Podj.

csos.op.cz – církevní střední odborná škola Bojkovice

www.dominik.cz – stránky o svatém Dominikovi

tyn.op.cz – stránky věnované fr. Tomáši Josefu Týnovi OP

breviar.op.cz – dominikánský breviář online